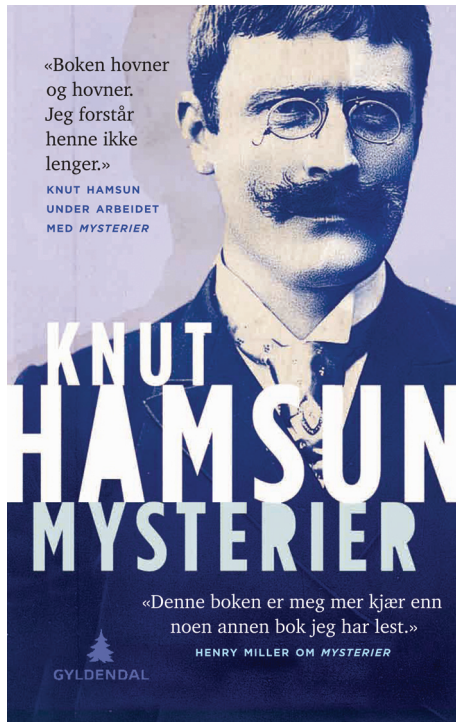

Til dere som arbeider med pakkeforløp: Les *Mysterier*!

Knut Hamsun: Mysterier, 1892

«Det dukket opp en fremmed i byen, en viss Nagel.» Sommeren

2001 leste jeg *Mysterier*. Persongalleriet og stemningen i romanen fascinerte meg. Johan Nilsen Nagel, hans indre motsetninger og det lille glasset med blåsyre i vestelommen. Nagels storhet og hensynsløshet. Narrespillet han har med kystbyen. Selvmordet.

Nagel ville med sine suicidale impulser vært i målgruppen for psykisk helsevern. En forsommerkveld så jeg han gå over plenen utenfor kontoret på Vinderen i Oslo. Eller var det forfatteren selv som kom tilbake til gjengrodde stier? Muligens var han på vei til oppmøte i et pakkeforløp. Han gikk utadtil selvsikkert i en skreddersydd dress. Han ble møtt av en behandler med systematikk og presisjon til gitte tidsfrister. Kanskje fikk han hjelp, og kanskje ble det med dette møtet. Jo mer presise vi forsøker å være innenfor en gitt tidsramme, jo høyere sannsynlighet for å bomme. Og ved de komplekse tilstandene, de som presenterer seg som noe annet enn det de er, er risikoen

for å bomme størst. I et slikt landskap ser en ikke alltid giften i vestelommen. Det er mye bra med pakkeforløp, men jeg er usikker på om de ville reddet vår moderne Nagel.

En oppfordring til dere som arbeider med pakkeforløp: Les *Mysterier!* Skap en ramme som øker sannsynligheten for at vi fanger opp bredden i psykopatologi. Det er vanskelig å forstå seg rett på mennesker, hvem som er gal, og hvem som er klok. Gud hjelpe oss alle fra å bli gjennomskuet, som Hamsun selv uttalte. God lesning!

Jonas Paulsen, psykologspesialist og enhetsleder ved BUP Vest, Diakonhjemmet Sykehus, oppfordrer Hedda Ek Søgner til å ta stafettpinnen videre